

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

„Zveza slovenskih in istrsko-hrvatskih županov.“

Na dan pred rojstnim dnevom vladarjev leta 1898 odela si je „bela Ljubljana“ slavnostno krilo. Sprejemala in pogoščala je ta dan izenitne goste, načelnike in predstojnike vseh slovenskih občin, slovenske župane. Vabil jih je župan ljubljanski sam. In prišli so ti čvrsti in krepki možje, prave slovenske korenine. Razum in resnost sta bila preko lice, ponos je ravnal telo. Ponosni so bili ti stoteri zastopniki vse širne Slovenije, in resni so bili ob tako slovesnem trenutku, v katerem se naj je vsa Slovenija klanjala ljubljenski vladarju! V jubilejnim letu je ni bilo širom Avstrije tako impozantne udanostne izjave, kakor leta, saj je bil takorekoč ves številni slovenski rod zbran v osrčju svojega domovja.

Po resnem prevdanku so sklenili slovenski župani, da za stalno ustanove med seboj zvezo, katera naj po svoji veljavi „pospešuje kulturne težnje slovenskega in hrvatskega naroda ter se poteza za gmotne koristi njegove.“ Velicasta naloga, vredna svojega nosilca!

Misel so sprožili in pospešili Slovenci iz obmejnih pokrajin, saj le ti najbolj občutijo potrebo za ustanovitve korporacije, ki naj izvršuje težko nalogo pri osrednji vladi, katere posamezen ni kos. In vsak rodoljub je tedaj iskreno pozdravljaj misel, katere se je z največjo vneto oklenil župan stolnemu mestu slovenskemu. Ni ga bilo tedaj rodoljubnega slovenskega srca, katero bi v sebi zapiralo kako mržnjo nasproti nameravani ustanovitvi zveze in njenim smotrom.

Pred nekaterimi dnevi je pisal odlični slovenski časnik „naši poslanci nimajo moči niti volje, prisiliti odločilne kroge, da bi nas spoštovali in uvaževali, in zato nas ti krogi prezirajo in bagatelizirajo.“ Pisal je golo resnico. Vsako mur je znan malenkosten vpliv naše državno zborske delegacije na merodajnih mestih. Strankarski boj v domovini razjeda tudi delovanje mož, kateri bi morali v nerazrušni falangi nasproti rodnim sovražnikom zastopati in zagovarjati pravice vsega slovenskega naroda. V vprašanjih največjega narodnega pomena, v katerih bi le enotno in skupno postopanje kaj izdalo, si niti dva poslanca nista edina. Pri ministrih in raznih sekcijah šefih si en poslanec dragemu podaja kljuko, a vsak zastopa le svoje ponajveč strankarsko stališče, ni čuda, ako ima minister za naše narodne zahteve le pomilovalen, preziren posmeh in — krene svojo, narodnim koristim slovenskim protivno pot. Rešitev personalnih zadev, posebnost v zadnjem času, so nam v to očiten dokaz. Poslanci niso v nobeni dotiki z volilci, z ljudstvom, katero zastopajo; valed tega tudi ne poznajo njega potrebe. Razmere obmejnih Slovencev kričijo po stoterih ostrih interpelacijah. Le redkokadaž čujemo o njih, a še tiste redke interpelacije, sestavljene so tako, da jih minister v rešitev vrže v koš. Koliko potreb o gospodarskih zadevah imamo Slovenci, a o njih se molči, kakor bi se topili v sreči in zadovoljnosti. Takozvane „češke slavnosti“ v lanskem letu niso še do danes našle

tolmača v vrsti naših poslancev; pač pa je nemški poslanec v krepki interpelaciji zagovarjal poboje in razna druga hudodelstva znane celjske poulične drubali, blatil sodnike slovenske narodnosti i. dr. To dejstvo tako dobro označuje našo delegacijo, da ni treba daljnega komentara. Kakor v ministerstvih, tako so slovenski poslanci napravili ves ugled pri svojih tovariših, pri poslancih drugih narodnostij. Potemtakem nam postaja popolnoma umevno, ako v zadnjem času čujemo le o neki „češko-nemški spravi“. Za rešitev ravno tako zamotanega jezikovnega vprašanja v Slovincih se nihče ne meni, in vlada, in naši zastopniki in seve najmanj — beati possidentes — naši narodni nasprotniki!

V nedoglednem času ni pričakovati, da se bodo poboljšale te donquixotske razmere v slovenski delegaciji. Za toliko časa pa tudi ne bo prenehalo mrtvilo v političnem življenju Slovencev. Obratno, nazadovanje za desetletja je neizogibno, ako ne najdemo svežega in čvrstega zdravila proti njim.

Dobro! lahko vzkliknemo. Našli smo zdravilo v zvezi županov vseh slovenskih občin, sedaj takorekoč v krepko organizovani zvezi vseh Slovencev. Zbrani bodo v njej možje zrelega razuma, kateri sami kakor del slovenskega telesa iz lastne skušnje in iz vsakdanjega poznavanja poznajo vse hibe in napake kakor tudi od zunaj prizadete oškodbe na tem telesu. Oni vedo tudi za zdravila, s katerimi se dajo odpraviti vse imenovane bolezni; toda vsak sam za se je preslab, prešibek, da bi uspešno zamogel porabiti znana zdravila. Složno, skupno postopanje mora dati zaželjeno zdravje! In ako pride ta silna korporacija na pristojna mesta ter tam kakor zastopnica vseh slovenskih občin, tedaj vse Slovenije, zastopa težnje našega naroda ter stavi svoje zahteve — tedaj je brezdvomno, da jo bodo začeli na pristojnih mestih spoštovati in uvaževati bolj kakor najvplivnejši klub v poslanski zbornici. Vlada kolikor toliko spoštuje posamezne občine, kakor pravne osebe, ter njih upravitelje; saj dobro ve, da je vladanje le mogoče z medsebojnim sporazumljenjem med vladnimi organi na edni in občinami na drugi strani. Gorje vladi, kateri bi občine odrekle svoje sodelovanje in svojo pripomoč! Tem večje spoštovanje pa morajo zadobiti vlada in nje organi, kedar bodejo sprevideli, da v vprašanjih zadevajajočih „kulturne težnje in gmotne koristi“ slovenskega naroda nastopajo vse občine širnega ozemlja slovenskega — složno in solidno. Narodni parlament!

Pa tudi v ustavnem političnem življenju nam mora zveza županov prinesiti korenit preobrat na boljšo stran. Enotne organizacije nikjer — strankarstvo povsod; osebne koristi vodijo javno delovanje, v kolikor ga sodelavčeva zavist in sebičnost ne zavira. Na površje silijo kruhoborci, katerim je nesebično delo za ubogi slovenski rod deveta briga, dočim se maloštevilni, delavni za svoj rod v resnici vneti rodoljubi potiskajo v stran. To vam je tužna, a žalibog resnična slika našega političnega življenja.

Kakor rečeno, treba je tudi v tem pogledu korenite premembe in to doseči upamo od

zveze slovenski županov. Vsaka občina voli svojim upraviteljem najbolj ugledne, razumne in delavne možje. Naravno, posel svetovalca ali načelnika občini nima toliko zunanega soja in bleska, pač pa ga diči razum in delo. Tega posla se ogibljejo častihlepneži in kruhoborci ker „nič ne nese“. Na ta način vidimo čudoviti uspeh, da zlasti županske stole zasedajo naši najznačajnejši, najdelavnejši, najrazumnejši in po svojem ugledu največjavnejši možje. In tako je prav! Taki možje naj bodo naši vodniki tudi v političnem našem življenju in naše politično življenje bode ravno tako uzorno uravnano kakor je sedaj uprava slovenskih občin. Trdno organizovana zveza teh mož naj nas otrese vseh plev in drugih škodljivih prirastkov. Na ta način osvežili in okrepili bomo naš političen življenj na znotraj, imponovali bomo na zunaj. Edino le to naj dosežemo z zvezo župansko, in blagrovati moramo možje, kateri so vzbudili in pospeševali velepomembno idejo!

Vidimo torej, da je nova organizacija samo le na korist občenarodni stvari. Zategadelj se moramo čuditi tembolj, da se je oglašil dnevnik (in to slovenske boje) proti nameravani zvezi. Skoro nismo hoteli verjeti očem, ko smo čitali dotični članek in še danes ne verjamemo, da soglašajo z imenovanim člankom stranka, v čigar službi stoji dnevnik. Skoro se nam dozdeva, da se je članek vtihotapil v uredništvo na ta način, kakor pred par meseci v uredništvo „Vaterlandovo“ članek, kateri je Celje oklical za nas Slovence kot „fremdes Gebiet“. Pazno smo prečitavali članek, toda nikjer nismo mogli zaslediti stvarnega razloga proti nameravani organizaciji. Dopisnik smatra zvezo kot strankarsko organizacijo — kar pa nikakor ni — in presoja jo le s svojega strankarskega stališča. Vmes par „advokatskih knifov“ — leti so prišli v zadnjem času v modo, — par osebnih napadov in strastnih zabavljic — in končana je polemika.

Da županska zveza ne bo v prilog le edni stranki, dokazuje dejstvo, da se ista razteza razven na Kranjsko tudi še na Štajarsko, Koroško in Primorsko, (Goriško, Trst in Istro). Še več, društveni člani zamorejo biti celó istrsko-hrvatski župani. S tem je faktično ustvarjena enotna, katera nam je do slednjega časa bila le ideja: zedinjena Slovenija! Vsakomur je znano, da se obmejni Slovenci, bodisi na severu, bodisi na jugu z vsemi silami borimo zoper najžalostnejši pojav v slovenski povestnici, zoper bratrmorni boj v slovenski Kranjski. Gorje človeku, ki bi ednako neslogo nameraval zaneti v obmejne Slovence! Takisto gorje onemu, ki bi bodisi to ali ono strankarstvo hotel uvesti v vse-slovensko organizacijo, v župansko zvezo. Taki nameri v naprej odločno protestujemo. Dvignili se bomo kakor eden mož že ob sami slutnji, da se hoče grešiti zoper vseslovenski program zvezin, ker Slovenci smo ustanavljali zvezo in ne kaka slovenska stranka!

Očita se naiglobokejšega spoštovanja vrednemu možu, kateri danes zaseda županski stol ljubljanski, da je on ustanovil zvezo v višjo slavo svoje osebe, ker so pravila tako narejena,

da mora on biti predsednik zvezi in zaničevalno se imenuje zveza: Hribarjeva županska zveza. Menda ga ni naravnjega odgovora na vprašanje, kje imej društvo svoj sedež in vodstvo, kakor da rečemo: v Ljubljani, v stolnem mestu slovenskem. Ravno tako naravno je, da bodi predsednik zvezi župan glavnega mesta slovenskega in naj si v svoji „domači“ politiki pripada tej ali oni stranki. Z enako iskrenostjo in vnemo bi pozdravljali kot predsednika zvezi moža katoliško narodne barve, ako bi slučajno danes ali jutri zasedel županski stol ljubljanski. Ne Hribar, temveč župan slovenske metropole bodi nam predsednik!

Dopisnik roti svoje somišljenike, da naj ne podpirajo nove organizacije, češ, da tudi narodno-napredna stranka na Kranjskem ne podpira „Naše straže“. Dobro, dopisnikovi somišljeniki so že opetovano kritikovali, najhujše obsojali pristaše narodno-napredne stranke, ker se ne brigajo za „Našo stražo“. Ljubi dopisnik, ali nisi sedaj sam s svojim rotnjem izrekel ednake obsodbe nad svojimi somišljeniki, ki bodo obrčali hrbet županski zvezi? Zavržno je edno postopanje tako kakor drugo. In če imenujete mlačnost gotovih krogov zoper „Našo stražo“ infamno, tedaj je sovražni nastop zoper župansko zvezo gotovo nad vse podel!

Dopisnik se vnema za organizacijo slovenskih županov po okrajih. Gotovo da ima tudi taka organizacija nekaj zase. Koristiti zna dotičnim občinam zlasti v stvareh, ki so tesno zvezane z občinsko upravo, v političnem oziru, zlasti v občenarodnem političnem oziru nima taka organizacija prav nobenega pomena. Bde bi to priproste kmetijske zadruge. Naši državni upravni uradniki, okrajni glavarji, imajo mnogo preširno oblast, da bi take okrajne organizacije zamogle le z ednim korakom prestopiti ozko črto občinske uprave. Taka okrajna organizacija bi bila popolnoma zavisna od dobre ali slabe volje glavarjeve in slovenska stvar bi bila na mestu, kjer stojimo danes. Okrajna organizacija bi bila na nivoju naših okrajnih šolskih svetov, kateri imajo priznano toliko samostojnosti, ko likor jim jo pripuščajo razni glavarji in pa deželni šolski svet. Vseslovenski stvari zamore pomagati in koristiti edino le zveza županov vseh slovenskih okrajev.

Dopisnikovi stvarni pomisleki zoper name ravno zvezo torej nikakor ne morejo obveljati; v kolikor so pa njegovi pomisleki strankarskega značaja, so zavržni. Slušajte glas obmejnih Slovencev, ne nadaljujte delo, katero naj le pospešuje našo narodno smrt! Ne glejte osebo, ozrite se na stvar.

Vam pa župani slovenski, vaši možatosti zaupamo, da se ne boste dali preslepiti ni od te ni od one strani. Vstopite vsi do zadnjega moža v novo bojno vrsto, katera naj pravično in sveto slovensko stvar vodi do sijajne zmage! Milostljivi Bog naj blagoslovi vaše delo!

Uvaževanja vredno.

Sloveči socijalpolitik prof. Philippovich je spregovoril pred kratkem na nekem shodu na Dunaju približno sledeče besede: Kako stališče zavzema avstrijsko prebivalstvo napram državi? Strašno je opazovati, kako se masa narodov obrača proč od države. Ljudstvo se skoraj ne zaveda več, da more svoje koristi doseči le v državi. Ljudstvo tira politiko, kakor da ne spada k nobeni državi. Posebno je to opaziti pri Nemcih. To pomeni toliko, kakor odreči se vsem političnem uspehom, kar je seveda nerabno za vsako pozitivno delo. Treba je ljudstvo zavrniti in ga spraviti zopet v nekako razmerje z državo. Vzrok temu pojavu niso samo narodnostni boji, ampak tudi uprava. Često menjavanje uradnikov je vzrok, da ne pridemo do nobene stanovitosti; različno, često nasprotujoče si izvrševanje zakonov in naredeb in druge številne napake so vzrok, da trpi naša politika veliko škodo.

Te tožbe niso sicer nove. Slišali smo jih že opetovano. Važne pa so zategadelj, ker jih je govoril Slovanom nasproten mož in ob ednem priznal, da niso samo narodi krivi prežalostnih današnjih razmer, ampak tudi vlada in njeni uradniki. Profesor Philippovich meni, da je sporazumljavej med narodi neobhodno potrebno in

da nam v nasprotnem slučaju ne ostane drugega, kakor absolutizem, to je samovlada in oktroiranje novega volilnega reda, pri katerem se nadeja vlada dobiti pravih vse sloje narodov obsežajočih zastopnikov.

Od nameranih pogajanj med Čehi in Nemci sicer ne pričakujemo mnogo: in naj si se ista tudi po želji vlade končajo, mir se vedno ne zavlada, dokler se ne uredi jezikovne razmere za vse kronovine in narode. Zadovoljiti samo Čeha in Nemce, pomeni izzivanje še ostrejših bojov med drugimi čeprav manjšimi narodi, bojev, ki bodo ravno tako ovirali pozitivno delo, kakor so ga prisiljeni ovirati sedaj Čehi.

Jugoslavo in tudi drugi narodi se pa prav nič ne boje absolutizma; kajti slabše se jim pač ne more goditi, kakor se jim godi sedaj. In ko bi temu bilo tudi tako, se absolutizem ne more dolgo vzdržati. Ko bi mislila vlada po absolutizmu upeljati splošno volilno pravico, dosegla bi s tem res mnogo. Takrat bi zvedela stoprav za pravo ljudsko voljo, kateri bi ne mogla več kljubovati, kajti takrat bi govoril ves narod, ne pa nekateri mlačneži, bojazljivci in sebičneži, s katerimi razpolaga vlada, kakor se ji ljubi.

In tega trenutka si želimo prav kmalu!

Celjske in štajarske novice.

(Družba sv. Mohorja.) Pozivljamo vse Slovence in Slovenke, da pristopijo pravočasno k dični naši družbi sv. Mohorja. Vsak ud naj privede vsaj enega novega uda, da dosežemo že skoraj prvih stotisoč udov v ponos Slovenije. Še je čas se zglasiti pri poverjenikih.

(Umrla je) pretečeno soboto tašča gostilničarja Strausa, gospa Franja Zemene, rojena Weber, stara 81 let.

(Kako so skromni!) „Kramar“ in odvetnik Mravlag namerava s svojim „kompanjonom“ Jaborneggom ustanoviti v Celju „hranilno in posojilno društvo“. Te dni sta sklicala posvetovalni shod. Po svečanih izjavah omenjenih dveh ter Rakuscha, ne bo imel novi denarni zavod nika kega drugega namena, nego „osrečiti“ zadolžene sloje, da jim ne bo treba hoditi po posojila v — slovensko hranilnico ali posojilnico. Dobiček se bo razdelil med — ude in v nacionalne namene, a ustanovitelji si pridržijo izrecno pravico, razdeliti dobiček le tedaj, — če ga bo kaj. S hvalevredno odkritosrčnostjo je povedal Rakusch, da nikdar ne mislijo iz dobička sezidati ednako ponosno palačo, kakor je naš „Narodni dom“. Učimo se vendar skromnosti od teh celjskih organizatorjev, katerim bije srce le za revno ljudstvo — dokler nimajo denarja!

(„Snegulčica“.) Ta igra je našla kaj hvalježno polje v našem gledališču pretečeni petek. Ker je igra prikrojena za mladino, mrgolelo je razun vsakokratnih gostov posebno veliko živahne mladine. In vsem otrocičem kot odraslim je igra nad vse ugajala, saj pa so tudi nežni igralci kot igralke tako samozavestno in pogumno nastopali, da so že s tem obudili zanimanje in presenečenje. Čast g. Perdanu, ki je male diletante z veliko požrtvovalnostjo tako vrlo izuril. Burne ovacije je žela gospica Slavčeva, članica ljubljanskega gledališča, ki je ta večer kot gost povzdignila čar celega večera.

(Na maškardo „Celjskega Sokola“) ne pozabite se pravočasno pripraviti. Iz brezštevilnih prijav posameznikov in celih skupin, tako iz domačih kakor tujih pokrajin lahko sklepamo, da še ni bila nikdar poprej taka udeležba kakor bo letos. Iz mest in trgov, od koder ni bilo do sedanja leta nikakega zanimanja, napovedujejo se velike skupine. Prosiho, da nam iz vsakega trga in mesta prijavi po eden imena vseh, ki se hočejo udeležiti, da jim pošljemo vabila glaseča se na ime posameznika.

(Značilna oproščanja ozir. obsodba.) Pretečeni četrtek je postavilo celjsko sodišče na dokazano laž par celjskih nemških ovaduhov, med njimi policaja Kunsta. Ta policaj obdolžil je hišnika „Narodnega doma“ g. Fr. Karlovška, da se mu je vstavljal, ga spravil v največjo nevarnost in bogve kakšne izmišljotine še. Resnica pa je, da je imel obtoženi zvečer ko so „Šturmarmkovci“ divjali po Celju, stražiti vhod v „Narodni dom“ pred slaboglasnimi kričaji. Naenkrat

stopi policaj Kunst pred njega ter zahteva, naj se odstrani v „Nar. dom“. Ker hišnik vsoled ukaza tega ni smel storiti, ga je policist Kunst aretiriral ter šel za njim v „Nar. dom“. Kunstu se je maščevalnost izjavila, hišnik je bil seveda oproščen, a policaj je moral slišati trpka očitanja zaradi svojih — velikih oči. Isti dan je bila oproščena 17letna Emilija Ločičnik, katero so zaradi tega, ker je naznanila nekatere izrednike pred dr. Sarnecovo hišo, obtožili hudodelstva krive prisega. Ločičnik pa je svojo drittev tako prepričevalno zdržala, da je bila oproščena. — Še eden junak izza celjskih napadov je stal ta dan pred sodniki. Nek Zelič, hlapec pri Pelletu, metal je kamenje na Slovence in Čeha. Ker ga je pri zločinu g. Perdan prijel, bil je aretirán — Perdan. Sodnija priznala je temu napadalcu 10 dni zapore.

(Promocija.) Dne 22. januarja t. l. je bil na vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem pravoslovja g. Josip Goričar, doma v Mozirju. Že kot vseučiliščnik je bival nekaj časa na Francoskem, Angleškem in Laškem, ter si je tako dobro privojsil dotične jezike, katere bode potreboval pri konzulatu, za kojega se je odločil. Mi pa mlademu doktorju k temu uspehu prav iz srca čestitamo in samo želimo, da bi bil enkrat čast in dika svojih ožjih rojakov, kakor tudi nas Slovencev sploh!

(Imenovanje.) Provizoričen učitelj na ptujski gimnaziji g. Jos. Westen je imenovan stalnim gimnazijskim učiteljem na gimnaziji v Novem mestu.

(Promocija.) Na graškem vseučilišču je bil včeraj dne 5. t. m. promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Ivan Oražen.

(Opuščena notarska mesta.) Pravosodno ministerstvo je v sporazumljenju z notarsko zbornico opustilo naslednja nezasedena notarska mesta: po edno notarsko mesto v Pliberku, Brucku, Judenburgu, Lipnici, Voitsbergu in Volšbergu ter četrto notarsko mesto v Mariboru.

(Iz Polzele) nam piše ravnatelj ondotne tovarne g. William Prym glede naše notice v pretečenem mesecu, da ni on nikoli pri občinskih volitvah agitiral ali agitirati veleval, temuč da mu je vseedno, kdo je izvoljen. Tudi na svoje delavce ni v tem smislu nikoli vplival. V svoji tovarni da nima tujih delavcev, nego zgolj poljske domačine. Naša časnikarska dolžnost je, da to izjavo resnici na ljubo zabesimo. Poroča naj se nam vendar vsikdar resnica, da zamoremo tudi mi ostati resnici verni!

(Kmetijsko društvo v Rečici ob Savinji) ima v četrtek dne 15. t. m. zborovanje v prostorih g. Frančiška Štiglic. Začetek ob desetih predpoldne. Vabijo se edino le združniki.

(Popravek.) Predstojništvo kmetijskega društva v Rečici ob Savinji naznanja, da je bilo oznanilo „Prodajalca“ lažljivo, poslano od pošteniakovičev, ki ponarejajo podpise, katere krasi zlobna mistifikacija, in krajejo prostor našim slovenskim listom brez odškodnine. Za take ljudi, kateri naj bi sprejeli v službo priprosto deklo, da bi jih učila poštenosti, nam pač ni žal!

(Iz Laškega trga) smo zvedeli, kako čudne razmere vladajo pri ondotnem okr. šol. svetu. Za učiteljsko mesto na Zidanem mostu prosil je med drugimi tudi učitelj P., ki ima vse izpite z odliko in je kot pisatelj na glasu. Zbok sprideval in priporočila prišel je ta učitelj tudi v termin — pa, ko se je zvedelo da je narodnjak, črtali so ga in najboljša kvalifikacija izbornega učitelja je bila zaman — to mesto dobiti sme samo naroden mlačnež — četudi bi bil kot učitelj reva. Res lepe razmere!

(Umrl je) g. Anton Šebat, vpokojeni učitelj na svojem posestvu na Sladki gori, po kratki mučni bolezni. Rojen je bil na Breznici na Gorenjskem 15. januarja 1835, obiskoval 4 latinske šole v Ljubljani 2 leti učiteljske v Celovcu. Služboval je v Št. Jurju ob juž. žel., Slov. Bistrici, Lembergu, Št. Jerneju, v Čadramu, Št. Kungoti na Pohorju, v Makolah, v Črešnovcah in nazadnje v Laporju do l. 1899, od koder se je preselil na svoje posestvo na Sladko goro. Učel in vzgojeval je mladino nad 40 let. Bil je kaj blaga duša, ljubezniv in prikljupljiv tovariš, kateri gotovo ni imel nasprotnika. Obiskoval je srčno rad svoja dobra sina, katera sta mu bila poseben ponos in veselje. Bog mu podeli večno plačilo!

(Čitalnica v Brežicah) je imela 28. januarja t. l. svoj občni zbor; izvoljen je bil novi odbor, ki se je v seji dne 30. januarja t. l. sledeče konstituiral: Josip Šetinc, predsednik; Andrej Levak, predsednikov namestnik; Miha Balon, blagajnik; Anton Umek, knjižničar; Ign. Supan, tajnik; Mešček Jožef, Agrež Jožef, odbornika; dr. Schmirmaul in Polanšek, odb. namestnika.

(Sreča v nesreči) Dne 31. m. m. sta se peljala zakonska Knap s svojim poldrugo leto starim otrokom iz Brežic v Isl. V takozvanem Burgstall-Tunell naslonil se je baje otrok na vrata, ki so se odprla in otrok je padel iz voza. Pozneje je našel železniški čuvaj popolnoma nepoškodovanega otroka ob progi ter ga izročil prestrečnim staršem.

(Železnica Brežice-Novo mesto.) Železniško ministerstvo je podelilo g. Štefanu pl. Daubachyju v Zagrebu dovoljenje izvrševati eno leto tehniške priprave za zgradbo železnice iz Novega mesta v Brežice. Kmalu bo Spodnja Štajarska vsa preprežena z železnicami — na papirju.

(Slovenska zmaga.) Pri občinskih volitvah v Žrečah dne 25. m. m. so zmagali sijajno Slovenci proti nemčurkim podreptnikom. Radovedni smo, ali še bo politična oblast zopet našla izgovor volitve ovreči.

(Poročil se je) g. Rudolf Illovšek, c. kr. davčni pristav v Slov. Bistrici z gđc. Leopoldino Bratuša, hčerjo meščana g. Ferd. Bratuša v Slov. Bistrici.

(Iz Planine) nam pišejo, da se je začela med ljudstvom probujati narodna zavest iz lastnega nagiba. Vrli kmetje so spoznali, da ne gre dandanes le poslušati privandranega Schescherkota in ljudi ednake vrednosti, temuč postaviti se je treba na lastne noge, na narodno stališče, ako hočejo nasprotovati ter se izogniti očitjanju, kakor da bi Planinčani dremali. Dne 28. t. m. zbralo se je več razumnih in narodnih mož, da se pogovorijo o ustanovitvi kakšnega narodnega društva. Sklenili so ustanoviti „Kmetijsko bralno društvo“ ter so se napotili k ondotnemu razumniku, naj bi zadevo prevzel. Ta pa se je na razne načine izgovarjal, kakor, da ga je strah se nemškutarskim tržanom zameriti. Može, to vas naj ne straši, izberite si drugega sposobnega voditelja, saj takih ne primanjkuje, pa če je izvzet vaši sredini, tem večji ponos za vas. Kdor se že v naprej boji zamere par ničevih pritepenčev, ta bi tudi požrtvovalno in nevstrašeno za narod nikoli ne delal.

(Umrli je) v Kozjem vdova tobačnega oskrbnika gospa Karolina Gelingsheim rojena Maraschi, mati kozjanskega sodnega svetnika dr. K. Gelingsheima, v starosti 79 let.

(Kozjanska občina) je lahko zgled vsaki občini na Slovenskem. Narodni preobrat v tem trgu v ednem letu je res sijajen. Nemškutarji, ki so še pred nedavnim časom oholo gospodarili, tavajo sedaj po trgu kakor zgubljene vešče ter se hudujejo nad slovenskim napisom na občinski hiši, nad slovenskim občinskim pečatom in drugimi znaki narodnega probujanja Slovencev. Tudi v krajni šolski svet, v katerem so imeli krmilo dosedaj naši nasprotniki, so prišli večinoma Slovenci. Predsedništvo je prevzel narodnjak g. Ant. Vrstovšek.

(V Zdolah pri Kozjem) bodo kmalu občinske volitve. Sedanji župan g. Miha Čepin si je s skrbnim gospodarstvom in vsestransko gorečnostjo za blagor občine pridobil toliko zaslug, da zahteva že hvaležnost, mu zopet poveriti isto zaupanje. Njegov prednik je dobil v blagajni nad 70 kron gotovine, vendar je napravil vrhutega še 400 kron dolga. Ves ta dolg je sedanji župan poravnal ter prihranil še nad 60 kron premoženja. Tak mož zasluži popolno zaupanje.

(Nemška šola v Ormožu) si je pridobila z znano vladno protekcijo, ki podpira pri nas vse, kar je protislovanskega — pravico, da se izšola iz slov. šolskega okraja ter dobi svoj nemški krajni šolski svet. Pri nas na Štajarskem je treba biti Nemec ali vsaj odpadnik, in gotovo se ne pozabi nanj.

(Divji mrjasec.) V Kraljevcu so ubili dne 26. m. m. kmetje velikega divjega mrjasca, ki je tehtal 150 kg. Prišel je iz Štajarske ter preplaval Sotlo. Sami se, da je ubežal najbrže iz kakšnega zverinjaka, kajti v naših gozdih je vendar prerodka prikazen.

(Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. goricah) ima v nedeljo, dne 11. februarja t. l. po večernicah veselico s slavnostnim govorom, petjem in gledališko igro. Tombola in prosta zabava v gostilni g. Alta.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Maribor in okolico) ima v četrtek 8. t. m. svoj letošnji občni obor ob 8. uri zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ z pbičajnim sporedom. Na dejati se je, da se istega vsi udje in sploh vsi narodnjaki iz mesta in okolice udeležijo.

(Med Bure) sta pobegnili iz Maribora gimnazijca Fran Kokolj in Anton Kakorš. Sedaj se pa bo menda vendar vojna odločila!

(Licencovanje žrebcev) se vrši dne 23. februarja v Lipnici, 24. febr. v Ljutomeru, 27. febr. v Ptuj, 28. febr. na Zidanem mostu.

Druge slovenske novice.

(Samoslovenski ulični napisi v Ljubljani) so bili pretečeni terek predmed občinski seji ljubljanski. Pri tem pa se je pokazalo skoraj neverjetno presenečenje, da je zavrnil sklep obč. sveta glede naprave slovenskih napisov — dež. odbor, v katerem sedijo po večini — narodnjaki. To nam ostane vkljub opravičevanju deželnih odbornikov pravcata uganka.

(Zgradba Srazredne dekliške šole pri Sv. Jakobu) se izvrši po načrtu inženjerja Sbrizaja. Stavba bo veljala 94.000 glđ. ter mora biti do 1. avgusta 1901 gotova. V šoli bo tudi stanovanje za voditeljico.

(Deželnobrambovsko vojašnico v Ljubljani) nameravajo že letos razširiti ter pride potem cel brambovski polk iz Celovca v Ljubljano.

(Zgradba mestne jubilejske ubožnice v Vodmatu) se kmalu razpiše ter se bo izvršila pa načrtu in proračunu arhitekta Fabiana.

(Novo posojilnico) snujejo na Igu pri Ljubljani.

(Ošpice) razsajajo v litijskem okraju v Žalni, Dobu in Zagorju.

(Kmetijska podružnica v Novem mestu) je prodala do sedaj iz svojega skladišča 32.350 kg. Tomasove žindre, 20.000 kg. kajnita in 5.050 kg. kalijeve soli, vrhutega se je razprodalo v Prečenski občini 20.000 kg. umetnih gnojil.

(Županom v Krškem) je bil dne 1. t. m. zopet izvoljen ednoglasno gospod dr. Tomaž Romih.

(„Centralna posojilnica slovenska“) ima v četrtek 26. aprila t. l. popoldne ob 3. uri v Sevnici (v gostilni g. Simončiča) letošnji občni zbor. Dnevni red: 1. letni račun, 2. določitev dividend, 3. prememba pravil, 4. volitev načelstva in nadzorstva, 5. predlogi.

(Zmrznjenca oživel.) Koprivniški orožnik Josip Bajer je našel dne 28. m. m. v Horenwaldu pri Kočevju zmrznjenega graščinskega gozdnega čuvaja Janeza Hugolina. Na saneh ga je pripeljal v Koprivnik ter ga po tri urnem prizadevanju oživel, dasi je mož ležal devet ur zmrznjen v snegu.

(Pogreša se) že več mesecev 16 letni Greg. Ošaben, rojen v Grahovem pri Cirknici. Odišel je od svojega brata v Skupljah pri Starem trgu.

(Volkovi.) V šneperških gozdih je ustretil pretečen mesec lovec Trebec dva volka.

(Nadučiteljsko mesto v Podklostru) na Koroškem je razpisano do 25. t. m., ker je sedanji nadučitelj g. Lah stopil v pokoj. Zahteva se tudi znanje slovenščine.

(V Beljaku) hočejo zidati od katoliške cerkve odpadli Nemci protestantsko cerkev. Za zgradbo in za pruskega pastora potrebujejo 30.000 glđ., katere hočejo med „bratci“ priberati.

(Sv. Lenart pri sedmih studencih na Koroškem.) Vrli naš narodnjak in akademični slikar gospod Peter Markovič iz Rožeka na Koroškem slikal je za našo cerkev jako krasno božično podobo, predstavljajočo „pastirja pri jasičah“. Podoba je vsestransko okusno in umetno izdelana zato smo z njo popolnoma zadovoljni. Sedaj slika gosp. Peter Markovič za našo cerkev tudi nove podobe za sv. križev pot, katere že prav željno pričakujemo, ker prepričani smo, da bodo naši cerkvi v ponos. Mlademu in nadar-

jenemu umetniku pa želimo, da bi postalo njegovo ime čedalje bolj poznano in da bi ga zlasti Slovenci z obilnimi naročili podpirali.

(Koroška c. kr. kmetijska družba) se presniju tako, da se bodo vse podružnice združile v okrajne zveze, ki bodo potem volile zastopnike za glavni zbor dne 28. marca t. l. Vlada je nova pravila že potrdila, ki bodo na korist — vladnim ljubljencem.

(Skladišče v Sinčivasi pri Velikovu) je sprejele do novega leta 26.430 kg. pšenice, 13.272 kr. rži, 114.343 kg. ovs, 20.710 kg. leče, 5804 kg. fižola, 3177 kg. detelje, 1581 kg. ječmena, 322 kg. volne in 7088 kg. ajde.

(Nove pošte na Primorskem.) V Robiču, Podgori in v Drežnici so dobili nove pošte.

(V Soči je padel) dne 28. m. m. pri Strazičah 58 letni Janez Komavlj ter utonil. Bil je pijan.

(SNEG na Goriškem.) Pretečeni teden je zapadel po Krasu tja do Gorice toliko sneg, da je bil celó promet močno oviran.

(Dunaj.) Na živinozdravniški visoki šoli na Dunaju bila sta letos promovirana živinozdravnikom Slovenca Fran Pirnat, rodod Kranjec in Anton Uršič, rodod Spodnje Štajarc.

Politični pregled.

(Na spravno konferenco) pošljejo Čehi naslednje poslance: Stransky, Zaczek, Perek, Pražak, Kudela in Zwozil. Češki odposlanci bodo baje zahtevali, da se spravno pogajanje raztegne tudi na Šlezijo ter jugoslovanske pokrajine.

(Regulacija častniških plač.) Dne 24. t. m. je bila izdana okrožnica, po kateri se zboljšajo častniške plače. Iz te okrožnice povzamemo nekaj podatkov o bodočih plačah častniških. Dobivali bodo: feldmaršal 24.000 K, feldcajg-majster (general konjice) 16.800 K, feldmaršal-lajtnant 14.016 K, generalni major 11.400 K, polkovnik 7200 K, podpolkovnik 6000 in 5400 K, major 4008 K, stotnik (ritmojster) prvega razreda 3000 K, drugega razreda 2400 K, nadporočnik 2040 K, poročnik 1680 K, vojaški župnik 4008 K, vojaški kaplan prvega razreda 3000 K, drugega razreda 2400 K. Okrožnica je veljavna s 1. januarjem 1900.

(Deželnobrambovski evidenčni uradniki) dobijo tudi zvišano plačo, in sicer dobi dežbr. ev. oficijal 2040 K, dežbr. ev. asistent 1680 K, ter dežbr. okrajni narednik 1440 K.

(Pomnožena avstrijska armada.) V dunajskih krogih poročajo, da se pomnoži s prihodnjim letom stalna vojska v Avstriji za — 50.000 mož.

(Umrli je) dne 3. t. m. na Dunaju član gosposke zbornice knez Kamilo Stahremberg.

(Štrajk rudarjev na Češkem) se nadaljuje. Vse vladno posredovanje ni do sedaj nič pomagalo. Pomanjkanje premoga se občuti povsod, po nekod so šole zaprte, po drugod pa imajo le par dni v tednu pouk, da si prihranijo kurjavo.

(Zgubljena hrvaška krona.) Poslanec dr. Žerjavič je stavil v hrvaškem deželnem zboru predlog, naj se odpošlje poseben odsek na Dunaj da se prepriča v državni zakladnici, je li tam hrvaška krona, o kateri se ničesar ne sliši, odkar so jo našli leta 1818 v Orjovacu.

(Mažarska ednakopravnost!) V Velikem Varaždinu so položili trije rumunski pravniki Scortu, Steer in Novakovič na grob rumunskega patrijota venec. Mažarska vlada pa toži vse tri zaradi — verskega motenja.

(Bosna in Hercegovina na pariški razstavi) Te pokrajini bodele imeli na pariški razstavi svoj oddelek s prekrasnim paviljonom, kateri je že postavljen ter ga ves pariški svet občuduje.

(Kardinal Dominik Jacobini +) Dne 1. t. m. je umrl v Rimu kardinal Jacobini, kateri je bil svoje dni papežev nuncij na Dunaju.

(Kanal do Berolina.) Nemška vlada je sklenila kopati velikanski kanal iz Stettina do Berolina, tako da bo tudi Berolin pomorsko mesto z velikim pristaniščem.

(Rusija v Perziji.) Rusija namerava zvezati z železnicami Teheran s kavkaškim in kaspiskim morjem ter tako dobiti direktno zvezo s perzijskim zalivom, kar bo za Rusijo v trgovinskem in stratežičnem oziru neprecenljiva važnosti.

(Severnoameriške zvezne države) hočejo posredovati med Angleži in Buri. Iz golega človekoljubja tega gotovo ne storé.

(Vodja angleške vlade Salisbury — odstopil) Eden največjih politikov in diplomatov angleške vlade Salisbury je podal demisijo, ker hoče odvrniti vso odgovornost in skrivno ne srečne vojne v Afriki. Salisbury je bil že ob pričetku zoper vojno, sedaj pa mu je ista še tem bolj zamrzila, ker mu je padel na bojišču najmlajši sin. Kraljica Viktorija se trudi vsaj v teh burnih časih obdržati državi tako vplivnega voditelja, čemur se Salisbury najbrž tudi še za nekaj časa uda.

(Vojna v Afriki) Iz bojišča ni nič važnih poročil, kajti Angleži kuhajo le na skrivnem, odkar so morali bežati čez Tugelo nazaj. Dne 24. m. m. je prišlo pri Thabamozami do spopada med Buri in angleškim topništvo. Buri so prijeli sovražnika od treh strani, tako, da se je morala angleška baterija po noči po znatni zgubi umakniti. Angleški general Roberts govori zelo samozavestno o zavzetju Ladysmitha, a do sedaj še ni ničesar storil, pač pa je zahteval iz Londona 90.000 vojakov, katere mu tudi pošljejo, če jih toliko skup spravijo.

Dopisi.

Iz Savinske doline. (Iz učiteljskih krogov.) Z urejenjem učiteljskih plač po krajevnih razredih pokazal je štaj. deželni šolski svet v soglasji z deželnim odborom, da vsekako prezira spodnještajarske učitelje, ker nam je milostno vrgel par grizljajev, ki so še ostali gornještajarskim revčkom.

Sicer se nismo natanko prebrskali dotičnega statističnega gradiva, vendar pa se kaže že na prvi pogled, da se je pomaknilo namesto 40%, le okoli 20%, spodnještajarskih šol v II. in namesto 20%, le edna slovenska šola v I. plačilni razred; zdatno število šol je ostalo v onem plačilnem razredu, v katerem so bile pred 30 leti. — Sicer nikakor nismo upali, da pride 20%, naših šol v I. plačilni razred; vsekako pa smo se nadjali, da se bode pomaknilo približno postavno določeno število šol vsaj v II. plačilno vrsto. A neznansko smo se varali.

S tem činom uresničile so se besede, katere je izustil poslanec g. Robič v seji deželnega zbora dne 16. maja 1899, da je krajevni plačilni red „das System der bewussten und unbewussten Protection.“ Zategadelj so se nemški poslanci tako odločno protivili vpeljavi personalnega plačilnega sistema.

Da je krajevni plačilni red povsem krivičen, ter da njega izpeljava le v redkih slučajih odgovarja draginskim razmeram, povdarjali so celo gorenještajarski učitelji ter se odločno potegovali za vpeljavo personalnega sistema.

Na to „dobrohotnost“ našega deželnega šolskega oblastva nasproti slovenskemu učitelstvu dovoljujemo si opozoriti naše deželne poslance, ter jih nujno prosimo, da izvajajo iz navedenega postopanja svoje posledice; ob enem pa se obračamo tudi do naših državnih poslancev, da obvestijo o tem činu merodajne kroge centralne naučne uprave, kakor tudi širje kroge državne zbornice. V naših poslancih pričakuje razburjeno učitelstvo potrebne zaslombe.

Umevno je torej, ako tudi slovensko učitelstvo vsled neznosnega prežiranja neprikrito želi, ločiti se od neprijaznega nam Gradca, ter radostno pozdravlja že večkrat izraženo željo, naj bi se za Dolenji Štajar ustanovil poseben oddelek politične in učne uprave.

Istotako nam šolske oblasti ne bodo štele v zlo, ako bomo v prihodnje še tesneje oklenili se našega z nami preziranega in tlačnega naroda, zlasti ako bi simpatizirali z onimi sloji socialne družbe, ki vedo ceniti naše neumorno kulturno delovanje, ki se zanimajo za naše težnje in za izboljšanje naših neugodnih materialnih razmer.

Iz Majšperga. V nedeljo dne 28. januarja t. l. imelo je naše kmetijsko bralno društvo svoje zborovanje. Udeležilo se je istega precejšno število naših kmetov. Predsednik č. g. Jak. Marinič otvoril zborovanje s prav umestnim govorom.

Govoril je o važnosti bralnih društev v sedanjem času, kako se naj kmetje istega poslužujejo ter je pričujoče prav gorko opominjal ter jih vabil, naj v prav obilnem številu pristopijo k temu velevažnemu društvu, na kar je tudi zopet pristopilo vkljub slabim denarnim razmeram lepo število novih udov.

Po končanem govoru g. predsednika prevzel je besedo tukajšnji kaplan č. g. Jan. Vogrinec. V jako zanimivih besedah razvil je kmetom veliko važnost združenja in podpiranja med seboj ter je razložil prav razumljivo imenitnost zadrug in veliko potrebo taistih v sedanjih slabih okoliščinah.

Nato je sledil govor podpredsednika g. Jan. Žunkoviča, šolskega voditelja v Naraplah. Ta je na edni strani hvalil vse za dobre stvari in za napredek v gospodarstvu se brigajoče kmetovalce, na drugi strani pa je s prav resnimi in krepkimi besedami grajal veliko zaspanost in brezbriznost onih kmetov, kateri še sami sebi nočejo pomagati. Grajal je one kmete, kateri svoj denar potratijo po žganjarjih za smrdljivo in mamljivo pijačo, ki se rajši kratkočasijo pri frakelčku „šnopsa“ sedeč z neolikanimi in nesramnimi osebami, kakor pa da bi pristopili k bralnemu društvu, kjer se pogovarja o pametnih stvareh in le med pametnimi osebami. Rekel je, da so si marsikateri kmetje sami krivi siromaštva, ker navadno roke križem držeč, čakajo na oni zlati in blaženi čas, kekar jim bodo pečeni ptiči v usta prileteli. Namesto, da lepe zimске dneve za pečo sede prejavljajo in tožijo o slabih letinah in slabih gmotnih razmerah, naj bi rajši šli v svoj vinograd in akoravno bi se eden dan njihovega dela ne poznalo veliko, prekopal bi se pa vendar le v kakih 30 lepih zimskih dnevih kos, na katerega bi se lahko nasadilo najmanj 300—400 ameriških trsov in ako je pri hiši slučajno več delavcev, nasadil bi se v treh letih ves vinograd z ameriškim trajem in javkanja bilo bi konec. Nadalje je omenil govornik različne neugode in ovire pri kmetijstvu. Prav jasno je dokazal, da je trina uš takorekoč le sreča za kmetijstvo in ne nesreča. Razložil je v kratkih in glavnih potezah, kako se trtni uši v bran postaviti, kako se naj deluje proti peronospori in proti takozvanemu plesnivcu. Končno je še obljubil, da bode zopet, kakor pretečeno leto vsako drugo nedeljo nadaljeval pouk o trtoreji, posebno o napravljanju ameriških nasadov, cepljenju ameriškega trsa, o sadjarji, nekaj o živinoreji ter je zagotovil, da bode društvo to leto gledalo tudi na to, da se naprosi ta ali oni potovalni učitelj, ki bode ta pouk popolnjeval. Da bi pa tudi ta pouk bil v trajen prid, in korist našim majšperskim kmetom, v to pomozi Bog! S temi besedami končal je govornik.

Nato se je izvolil sledeči odbor: Č. g. Jak. Marinič, župnik, predsednik; g. Janko Žunkovič, šolski voditelj v Naraplah, podpredsednik; č. g. Janez Vogrinec, kaplan, tajnik; g. Janez Korže, veleposestnik, blagajnik; gg. Jakob Sagadin, Zdravko Sagadin, Karol Rober, Alojzij Korošec, Simon Mesarič in Štefan Geiser kmetje, odborniki.

Izvoljeni so po takem sami jako deljavni odborniki in zatorej lahko upamo, da bode delovanje našega bralnega društva v tekočem letu zelo uspešno in blagotvorno za naše ubogo kmetško ljudstvo.

Želeti nam je samo, da bi nam narodnjaki iz drugih krajev poslali nekaj dobrih knjig, da bi jih mogli podajati našim udom, da bi se po njih obvarovali nesramnega socialnega duha, ki veje od Pragerskega proti nam zmiraj bolj in bolj. Ljudstvo bi take knjige zelo željno prebralo, ako bi jih le dobilo. Zatorej se obračamo do vseh tistih podpirateljev blagih namenov, ki so s knjigami ali morebiti z denarjem preobloženi, naj nas podpirajo v tem slučaju in naj nam pomagajo odvrčevati pogubonosno sapo, ki hoče spriditi v kratkem času tudi naše dobre ljudi. Vsak še tako majhen dar bomo z največjo hvaležnostjo sprejeli.

Končno moramo še omeniti, da smo pogrešali pri zborovanju tukajšnjega učitelja g. F. Cv. Zakaj je bil odsoten, — o tem še znamo govoriti drugikrot, ako se cela stvar ne predrugači! Danes opomnimo le toliko: Naše kmetijsko bralno društvo deluje samo na to, da bi se po-

boljšalo žalostno stanje ubogega kmetijskega ljudstva, da bi se kmetje vedno bolj in bolj izobraževali in utrjevali v gospodarstvenem oziru. Naše bralno društvo ni torej nikakšno politično društvo; smemo tedaj misliti, da se ga ni treba ogibati nobenemu učitelju. Učitelj bodi tudi učitelj zunaj šole in ne samo med štirimi šolskimi stenami.

(46) 3—1

Vabilo
na

25. redni občni zbor

„Gornje-savinske posojilnice v Mozirju“

dne 12. februarja t. l. ob 9. uri popoldne

v uradni pisarni.

DNEVNI RED:

1. Preditanje in odobrenje zapisnika 24. občnega zbora z dne 30. januarja 1899.
2. Poročilo načelnikstva o delovanju in poslovanju posojilnice v teku končanih 25 let.
3. Poročilo nadzornikstva in njega nasveti o vporabi preostanka.
4. V. l. ev. načelnikstva in nadzo ništva.
5. Posameznosti.

Načelnikstvo.

Posestvo v Teharjih

blizu Celja je za prodati. Cena 3300 kron.

Več pove

Franc Ojstriž

(54) 1

Vrbe št. 3, p. Štore.

Hiša

z ednim nadstropjem, v najboljšem stanu, v kateri je že mnogo let trgovina z mešanim blagom, poleg okoli 3.000 polja, se v nekom večjem prijaznem trgu, — sedež sodnije, železnična postaja, — pod ugodnimi pogoji dá v najem event. prodaja. Dopise sprejme uprava (55) 1 ništvo „Domovine“ pod „Takoj“.

Mlin
2500 gl. Vse v dobrem stanju. Več pove
Anton Ojsteršek
Št. Lovrenc št. 45
pošta Štore, Stajarsko.

(33) 3—3

z dvema paroma koles in tremi stopami na dobi vodi, katere ne smanj a, se prodaja za ceno

2500 gl. Vse v dobrem stanju. Več pove

Anton Ojsteršek

Št. Lovrenc št. 45
pošta Štore, Stajarsko.

Špecerijska trgovina

v mestu z 2000 prebivalstvom ter lepim prometom, se radi družinskih razmer ugodno odda. — Kje pove iz prijaznosti upravnistvo (14) „Domovine“.

Razpis učiteljske službe.

Na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Duhu nad Lučanami je namestiti stalno ali začasno početkom polletnega tečaja t. l. službo učitelja.

Z isto so združeni dohodki III. plač. razreda s prostim stanovanjem t. j. edno izbo s pohištvo.

Prosilci za to mesto, zmožni slovenskega in nemškega jezika naj pošljejo svoja, kakor navadno opremljena prošnja do 28. februarja t. l. podpisanim potom kraj. šol. svetu pri Sv. Duhu nad Lučanami (Leutschach).

Okrajni šolski svet Arvež

dne 17. januarja 1899.

(43) 3—3

ZABUKOVŠKI PREMOG

na kose, per 100 kg. 75 kr. (1 K 50 h)
srednje vrste premog, p. 100 kg. 65 „ (1 „ 30 „)
apno na kosa, per 100 kg. 70 „ (1 „ 40 „)

Vse poštnine, presto od Zabukovcev.

(28) 6—4

L. Mašek & Comp.

Premogokop in žganje apna
v Zabukovcih, p. Petrovče pri Celju.